

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ АНТИКРИЗОВИХ ЗАХОДІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Янковець Т. М., к.е.н., доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Чернюк Ю. В., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

Під час формування системи антикризового управління на підприємстві особливого значення набуває оцінка ефективності антикризових управлінських рішень. Для здійснення ефективного антикризового управління створюється спеціальна група висококваліфікованих менеджерів, які наділяються особливими повноваженнями у прийнятті та реалізації управлінських рішень, а також відповідними фінансовими ресурсами [5]. Це дає змогу менеджменту підприємства впроваджувати антикризовий інструментарій, який найбільш оптимально відповідає кризовій ситуації. Для цього необхідно визначити сутність ефективності антикризових рішень та запровадити відповідний механізм для його реалізації.

Підґрунтям для оцінки доцільності впровадження антикризового рішення є визначення його ефективності з різних точок зору. Ефективність антикризового управління підприємством – це здатність приносити оптимальний ефект від впровадження відповідних антикризових програм з максимально можливим збереженням всіх преференцій при мінімальних витратах засобів і ресурсів [3]. Дослідження проблеми ефективності приводить до того, що дане питання є складовою частиною використання управлінського потенціалу, тобто сукупності всіх ресурсів системи управління [4].

Прийнято виокремлювати наступні види ефективності: 1. Залежно від отриманого результату: економічну та соціальну. 2. Залежно від місця одержання ефекту: народногосподарську (суспільну) та локальну (комерційну). 3. Залежно від методу розрахунку: абсолютну та порівняльну. 4. Залежно від підходу до оцінки: часткову (окрему), чинникову (обумовлену впливом окремого чинника) та повну (інтегральну). 5. Залежно від об'єкта оцінки: ефективність виробництва, ефективність використання трудових, матеріальних та фінансових ресурсів; ефективність системи управління підприємством або організації певного управлінського процесу тощо. 6. Залежно від ступеня збільшення ефекту: первинна, мультиплікаційна та синергічна ефективність [3].

Ефективність та якість антикризового рішення визначаються, насамперед, обґрунтованістю методології рішення проблем і дотриманням параметрів логіко-методологічної раціональності: вирішення проблем повинне бути зорієнтоване на позитивні кінцеві результати, можливо у незалежних сталих критеріях доцільності [2]. До критеріїв оцінки ефективності антикризових заходів відносяться [1-5]: досягнута зміна найважливіших показників господарсько-фінансової діяльності та фінансового стану підприємства за період антикризового управління (порівняно з початком реалізації антикризових процедур); швидкість отримання позитивних змін за

одиницю часу (приріст узагальнюючих показників господарювання, отриманий за один часовий інтервал); економічність отримання позитивного ефекту, виміром оцінки якого є співвідношення між досягнутим приростом результатів господарсько-фінансової діяльності та обсягом витрат, пов'язаних з досягненням цього результату; достатність змін для відновлення параметрів життєздатності підприємства, яка оцінюється шляхом порівняння фактично досягнутих показників з еталонними значеннями, за яких забезпечується життєздатний стан підприємства. Визначені критерії можуть стати підґрунтям побудови системи локальних та загальних показників ефективності антикризового управління, за допомогою яких можуть оцінюватися альтернативні антикризові пропозиції та формуватися висновок стосовно ефективності системи антикризового управління підприємством в цілому [3].

Для розробки відповідних антикризових рішень необхідний облік імовірності характеру виникнення соціально-економічних подій; потрібна комплексна оцінка ефективності кожного з варіантів рішення; необхідне застосування сучасних логічних прийомів і комп'ютерної техніки, а також використання системного, ситуаційного, комплексного підходів для розробки економічно обґрунтованих рішень [2]. Якість антикризових рішень, в основному, залежить від рівня інформаційного забезпечення, кваліфікації та рівня підготовки менеджменту підприємства. Інформаційне забезпечення є базою, на якій будується вся антикризова діяльність підприємства. У сучасних умовах господарювання різко зростає вимога до якості антикризових рішень на всіх стадіях життєвого циклу підприємства. Це пояснюється тим, що навіть невеликі похибки в рішеннях можуть привести до кризи.

Подальші дослідження у сфері антикризового управління пов'язані з урахуванням специфіки господарських відносин у легкій промисловості.

Список використаної літератури:

1. Антикризове управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.if.ua/book/6/673.html>.
2. Василенко В. О. Антикризове управління підприємством : [Текст] Навч. посіб. для студ. вищих навч. закл. / В. О. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2003. – 504 с.
3. Коротков Э. М. Антикризисное управление : [Текст] Учеб. для студ. вузов, обуч. по экон. спец. / Государственный ун-т управления {Москва} / [Э. М. Коротков, А. А. Беляев, Д. В. Валовой, Н. И. Глазунова, М. Р.Ефимова]; под ред. Э. М. Короткова. – М. : ИНФРА-М, 2003. – 432 с.
4. Лепа Є. В. Системи підтримки прийняття рішень : [Текст] навч. посіб. для студ. екон. спец. ВНЗ III-IV рівнів акредитації / Э. В. Лепа, Э. К. Міхеєв, В. В. Крініцин // Херсонський економічно-правовий ін-т. – Херсон : ХМД, 2006. – 221 с.
5. Янковець Т. М. Фінансова криза як об'єкт стратегічного управління / Т. М. Янковець // Теорія і практика сучасної економіки: Матеріали XV міжнародної науково-практичної конференції: 19 листопада 2014 року; відповідальний редактор Вяткін П.С. – Черкаси: ЧДТУ, 2014. – С. 254-256.